

WÓJT GMINY SOŚNO

Załącznik Nr 2
do uchwały
Nr XXV/149/08
Rady Gminy Sośno
z dnia 4 grudnia 2008 r.

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ
I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
GMINY SOŚNO**

TEKST STUDIUM

-Część druga-

KIERUNKI ROZWOJU GMINY

SOŚNO 2008 R

A W J

AWJ Wojciech Jaworski

ul. Jarmużowa 3, 85-410 Bydgoszcz

tel/fax (0 52) 3277 838

tel. 0 500 114 777

e-mail: a.kujath.jaworska@orange.pl

NIP 554-103-69-92

GENERALNY

PROJEKTANT - mgr inż. arch. Agnieszka Kujath-Jaworska

Wpis na listę członków Północnej Okręgowej Izby Urbanistów z siedzibą w Gdańsku pod Nr G – 166/2003

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SOŚNO

TEKST STUDIUM KIERUNKI ROZWOJU GMINY

SPIS TREŚCI

		strona
IV.1	KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY	4
2.	Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy	12
3.	Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego	13
4.	Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	18
5.	Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej	29
7.	Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym	37
8.	Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1	37
9.	Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m ² oraz obszary przestrzeni publicznej	38
10.	Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne	38
11.	Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych	39
12.	Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny	39
13.	Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	39
14.	Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. O ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i nr 153, poz. 1271);	40
15.	Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji	41
16.	Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych	41

I. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy określają potencjalne możliwości zagospodarowania jej przestrzeni dla realizacji przyjętego celu poprzez sformułowanie rodzaju i zakresu zmian w jej strukturze funkcjonalno-przestrzennej.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy określone zostały w formie:

- ustaleń ogólnych odnoszących się do całej gminy,
- ustaleń szczegółowych odniesionych do stref i obszarów funkcjonalnych, wyodrębnionych w granicach administracyjnych gminy. Ustalenia te są uzupełnieniem ustaleń ogólnych, wynikającym z uwarunkowań tych obszarów.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego

a) w zakresie funkcji gminy ustala się:

- rozwój rolnictwa jako funkcji podstawowych,
- rozwój usług z zakresu obsługi ludności, osadnictwa i produkcji jako funkcji uzupełniających,

b) w zakresie zróżnicowania przestrzeni gminy ustala się jej podział na 3 strefy funkcjonalno-przestrzenne:

- strefa I – wielofunkcyjna,
- strefa II – rolniczo-osadnicza,
- strefa III – rolniczo-leśna.

c) w zakresie hierarchii sieci osadniczej przyjmuje się:

- wieś Sośno - jako wielofunkcyjny ośrodek gminny o znaczeniu lokalnym,
- wieś Wąwelnio - jako ośrodek uzupełniający dla ośrodka gminnego,
- pozostałe wsie sołeckie jak ośrodki podstawowe,

d) w zakresie rolnictwa ustala się:

- racjonalne wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej z uwzględnieniem dostosowania kierunków produkcji rolnej do uwarunkowań przyrodniczych gminy,
- wyłączenie z produkcji rolnej gruntów o najmniejszej przydatności rolniczej i przeznaczenie ich pod inne pozarolnicze zagospodarowanie (np. dolesienia, turystyka, lokalizacja generatorów energii odnawialnej tj. np. elektrownie wiatrowe, biogazownie i in.),

- wspieranie inicjatyw w zakresie samoorganizowania się w różnorodne związki rolnicze, grupy menedżerskie, producenckie, marketingowe o charakterze organizacyjno-prawnym, informacyjnym dla potrzeb znalezienia nowych, alternatywnych dla rolnictwa miejsc pracy,
- promowanie i wdrażanie proekologicznych systemów produkcji rolnej oraz właściwej gospodarki zanieczyszczeniami pochodzącymi z gospodarstw rolnych (na terenie obszarów przyrodniczych prawnie chronionych),
- wspieranie rozwoju wielofunkcyjnego wsi poprzez wzrost zatrudnienia w usługach, rzemiośle, turystyce i innych działalnościach gospodarczych, również z wykorzystaniem zaplecza budowlanego z infrastrukturą po byłych PGR,
- preferowanie rozwoju usług związanych z przetwórstwem drewna, runa leśnego i produktów pochodzących z utworzonych gospodarstw ekologicznych,
- wspieranie rozwoju gospodarstw agroturystycznych na bazie istniejących i nowoutworzonych siedlisk w rejonach gminy o dużym udziale gospodarstw indywidualnych,
- dążenie do wzrostu efektywności rolnictwa i dochodów ludności rolniczej poprzez unowocześnianie technologii (przy aktywnej współpracy z ośrodkami doradztwa rolniczego),
- ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego na terenach zagrożonych erozją poprzez odpowiednie działanie przeciwozyjne (dobór roślin, agrotechnika, melioracje),
- promowanie ekologicznego rolnictwa przez wybór odpowiednich kierunków i metod produkcji sprzyjających zachowaniu bioróżnorodności terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- na gruntach rolnych dopuszcza się wprowadzenie przekształceń umożliwiających rozwój różnych form działalności inwestycyjnej związanej z obsługą podstawowych funkcji gminy, w granicach terenów zabudowy wsi, potencjalnych terenów rozwojowych wskazanych w studium oraz w uzasadnionych przypadkach poza nimi w obrębie istniejących i nowotworzonych siedlisk na terenach przylegających do terenów zainwestowanych,

- na gruntach rolnych zlokalizowanych poza obszarami zabudowanymi dopuszcza lokalizację generatorów energii odnawialnej tj. np. elektrownie wiatrowe, biogazownie i in., mając jednak na uwadze potrzebę ochrony istniejącego środowiska przyrodniczego, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - ochrona gleb pochodzenia organicznego przed degradacją i zachowanie ich funkcji ekologicznych,
- e) w zakresie leśnictwa ustala się:
- kontynuowanie zrównoważonej gospodarki leśnej zgodnie z planami urzędowania lasów opracowanymi w Nadleśnictwie Runowo,
 - stymulację wielkości powierzchni leśnej poprzez realizację dolesień zgodnie z obowiązującymi przepisami
 - ochrona terenów leśnych i prowadzenie działalności profilaktycznej, celem nie dopuszczenia do ich degradacji,
 - zachowanie i odtwarzanie walorów lasów poprzez wprowadzanie dolesień na gruntach o niskiej przydatności rolniczej oraz drzewostanów odpowiadających danym warunkom siedliskowym.
- f) w zakresie osadnictwa ustala się:
- adaptację, przekształcenie i uzupełnienie zabudowy w obrębie terenów zabudowy wsi,
 - adaptację istniejącej zabudowy z możliwością przebudowy i rozbudowy w sąsiedztwie istniejących siedlisk,
 - możliwość wprowadzania nowej zabudowy w sąsiedztwie istniejących siedlisk,
 - koncentrację zabudowy mieszkaniowej dla ludności nierolniczej we wsiach Sośno i Wąwelnio, przewidzianych jako wiodące jednostki struktury osadniczej gminy,
 - ograniczenie swobodnej lokalizacji zabudowy zagrodowej na obszarach nie objętych obsługą infrastruktury technicznej,
- g) w zakresie funkcji produkcyjnej i działalności gospodarczo-usługowej ustala się:
- rozwój funkcji poprzez aktywizację usługowo-gospodarczą nierentownych gospodarstw indywidualnych, zagospodarowanie potencjalnych terenów rozwojowych, wyznaczonych na rysunku studium oraz wprowadzanie nowej i przekształcanie istniejącej zabudowy w granicach terenów zabudowy wsi,

- ograniczenie zakresu i rodzajów działalności produkcyjnej i usługowej, na obszarze Krajeńskiego Parku Krajobrazowego, zgodnie z przepisami odrębnymi, przy jednoczesnym stosowaniu podwyższonych standardów tej zabudowy i urządzeń infrastruktury technicznej,
- obowiązek ograniczenia uciążliwości wynikającej z prowadzonej działalności do granic własności, a także stosowanie środków technicznych skutecznie chroniących środowisko przed szkodliwym oddziaływaniem,

h) w zakresie funkcji rekreacyjnej ustala się:

- możliwość realizacji nowej zabudowy rekreacji indywidualnej i zbiorowej w ramach potencjalnych terenów rozwojowych oraz przez przekształcenie istniejącego zainwestowania w obrębie siedlisk lub terenów zabudowy wsi,
- porządkowanie i urządzenie ogólnodostępnej infrastruktury turystycznej,
- możliwość przystosowania istniejących siedlisk do prowadzenia agroturystyki a także funkcji motelowo-gastronomicznych związanych z obsługą ruchu turystycznego w tym wzdłuż drogi krajowej nr 25,
- przebudowę i renowację obiektów objętych ochroną konserwatorską i w miarę możliwości przeznaczanie ich na cele turystyczne bądź usługowe, związane z obsługą ruchu turystycznego,

i) w zakresie ochrony środowiska ustala się:

- dla terenów w granicach, Krajeńskiego Parku Krajobrazowego, Obszaru Chronionego Krajobrazu Ozów Wielowickich należy stworzyć podstawy polityki przestrzennej i zasady działania umożliwiające zachowanie wartości środowiska przyrodniczego oraz wykorzystania obszarów zgodnie z przyrodniczymi i prawnymi uwarunkowaniami,
- konieczność ochrony krajobrazu wizualnego gminy, polegającej na świadomym kształtowaniu wnętrza krajobrazowych, otwarć i osi widokowych,
- na obszarach o słabej izolacji pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego zastosowanie systemowych rozwiązań w celu ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem,
- na obszarach o silnym stopniu zanieczyszczenia wód dążyć do ograniczenia lokalizacji inwestycji mogących pogorszyć ten stan,

- obowiązek ograniczenia uciążliwości istniejących i nowo realizowanych obiektów do granic terenu działki, a także stosowanie środków technicznych skutecznie chroniących środowisko,
- j) w odniesieniu do ochrony dóbr kultury ustala się:
- respektowanie ustalonego w studium zakresu ochrony konserwatorskiej,
- k) w zakresie infrastruktury technicznej ustala się:
- dalszą rozbudowę sieci kanalizacyjnej w celu ochrony środowiska oraz zapewnienia rozwoju jednostek osadniczych,
 - budowa nowych odcinków dróg i konieczność modernizacji istniejących, w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania transportu drogowego,
 - modernizację lokalnych kotłowni oraz indywidualnych źródeł ciepła na rzecz nowoczesnych systemów grzewczych, wykorzystując ekologiczne paliwa.

1. POLITYKA GMINY W ZAKRESIE KIERUNKÓW ROZWOJU WYDZIELONYCH STEF FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNYCH

W zakresie zróżnicowania przestrzeni gminy ustala się jej podział na następujące strefy funkcjonalno-przestrzenne:

- I – strefa wielofunkcyjna
- II – strefa osadniczo-rolnicza
- III - strefa rolniczo-leśna

Strefa I – wielofunkcyjna

Strefa zajmująca północną część gminy. Należy dążyć do stworzenia wielofunkcyjnego obszaru o znaczeniu lokalnym, centralnym w odniesieniu do obszaru gminy, stanowiącym ośrodek koncentracji - usług z zakresu obsługi ludności (administracja, oświata, zdrowie, handel), zabudowy mieszkaniowej, działalności usługowej, produkcyjnej i rzemiosła. W ramach obsługi ruchu tranzytowego turystów pożądane jest założenie parkingów, łączonych z bazą usług gastronomicznych i hotelowych (wzdłuż drogi krajowej nr 25) opartą między innymi o istniejącą zabudowę, z dopuszczeniem jej rozbudowy i przebudowy.

Dla strefy ustala się:

- przekształcenia i uzupełnienia zabudowy w obrębie istniejącego zainwestowania, mające na celu podniesienie standardów i walorów architektonicznych obiektów, z uwzględnieniem odpowiednich wymogów ochrony konserwatorskiej i archeologicznej,
- potencjalne tereny rozwojowe z zamiarem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – wskazane na rysunku z równoczesnym zabezpieczeniem potrzeb w zakresie infrastruktury technicznej,
- rozbudowę i budowę urządzeń z zakresu infrastruktury technicznej w celu ochrony środowiska przyrodniczego na warunkach określonych w ustaleniach ogólnych,
- wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej zgodnie z przydatnością gruntów oraz warunkami określonymi w ustaleniach ogólnych, dążąc do zachowania zrównoważonego rozwoju,
- lokalizację nowej zabudowy siedliskowej w oparciu o obowiązujące przepisy,
- ochronę terenów leśnych poprzez prowadzenie działań profilaktycznych celem nie dopuszczenia do ich degradacji, z zakazem zabudowy z wyjątkiem obiektów i infrastruktury technicznej na potrzeby służb leśnych,
- możliwość zalesiania gruntów rolnych o niskiej przydatności produkcyjnej wskazanych na rysunku studium a także zalesień śródpolnych,
- wsie sołeckie jako miejsce koncentracji mieszkalnictwa, usług podstawowych i działalności produkcyjno-usługowej w granicach zabudowy wsi i potencjalnych terenów rozwojowych,
- możliwość rozwoju działalności inwestycyjnej w obrębie istniejących siedlisk i potencjalnych terenów rozwojowych, przy czym nie mogą one powodować zagrożeń dla środowiska,
- możliwość wielofunkcyjnego modelu wsi poprzez rozwój różnych form działalności na rzecz rolnictwa np. przetwórstwa rolno-spożywczego, przechowywania, agroturystyki oraz innych usług na bazie istniejącej zabudowy i infrastruktury (również po byłych PGR),
- kontynuowanie restrukturyzacji gospodarstw przejętych po byłych PGR,
- na gruntach rolnych zlokalizowanych poza obszarami zabudowanymi dopuszcza się lokalizację generatorów energii odnawialnej tj. np. elektrownie wiatrowe, biogazownie, mając jednak na uwadze potrzebę ochrony istniejącego

środowiska przyrodniczego, z przeprowadzeniem postępowania z zakresu ochrony środowiska - zgodnie z przepisami odrębnymi.

II – strefa osadniczo-rolnicza

Przewidziana do utrzymania funkcji osadniczo-rolniczej z możliwością rozwoju aktywizującego działalność gospodarczą gminy.

Dla strefy ustala się:

- wieś Wąwelnio jako miejsce koncentracji mieszkalnictwa, usług podstawowych i działalności produkcyjno-usługowej w granicach zabudowy wsi i potencjalnych terenów rozwojowych,
- przekształcenia i uzupełnienia zabudowy w obrębie istniejącego zainwestowania, mające na celu podniesienie standardów i walorów architektonicznych obiektów, z uwzględnieniem odpowiednich wymogów ochrony konserwatorskiej i archeologicznej,
- dopuszcza się lokalizację nowej zabudowy siedliskowej na terenach rolnych w oparciu o obowiązujące przepisy,
- zachowanie rolniczo-osadniczego charakteru obszaru,
- koncentrację zabudowy mieszkaniowej w granicach terenów zainwestowanych,
- przekształcenia i uzupełnienia zabudowy w obrębie istniejącego zainwestowania,
- możliwość zalesiania gruntów rolnych o niskiej przydatności produkcyjnej,
- potencjalne tereny rozwojowe z zamiarem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – wskazane na rysunku z równoczesnym zabezpieczeniem potrzeb w zakresie infrastruktury technicznej,
- ochronę terenów leśnych poprzez prowadzenie działań profilaktycznych celem nie dopuszczenia do ich degradacji, z zakazem zabudowy z wyjątkiem obiektów i infrastruktury technicznej na potrzeby służb leśnych,
- w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się lokalizację funkcji usługowo-produkcyjnej mając na uwadze potrzebę ochrony istniejącego środowiska przyrodniczego, a tym samym jakość produkcji rolnej,
- na gruntach rolnych zlokalizowanych poza obszarami zabudowanymi dopuszcza się lokalizację generatorów energii odnawialnej tj. np. elektrownie wiatrowe, biogazownie, mając na uwadze potrzebę ochrony istniejącego

- środowiska przyrodniczego, z przeprowadzeniem postępowania z zakresu ochrony środowiska - zgodnie z przepisami odrębnymi,
- dopuszcza się rozwój działalności gospodarczych związanych z obsługą rolnictwa i przetwórstwem rolno-spożywczym.

III – strefa rolniczo-leśna

Obejmująca północną część gminy. Ustala się jako wiodącą funkcję rolniczą.

Dla strefy ustala się:

- przekształcenia i uzupełnienia zabudowy w obrębie istniejącego zainwestowania, mające na celu podniesienie standardów i walorów architektonicznych obiektów, z uwzględnieniem odpowiednich wymogów ochrony konserwatorskiej i archeologicznej,
- dopuszcza się lokalizację nowej zabudowy siedliskowej na terenach rolnych w oparciu o obowiązujące przepisy,
- ograniczenie wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej - ze względu na rolniczy charakter obszaru koncentrację zabudowy mieszkaniowej tylko w granicach terenów zainwestowanych, oraz we wskazanych na rysunku studium potencjalnych terenach rozwojowych z zamiarem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- na pozostałych terenach utrzymanie funkcji rolniczej z dążeniem do podnoszenia poziomu organizacji produkcji,
- możliwość zalesiania gruntów rolnych o niskiej przydatności produkcyjnej,
- ochronę terenów leśnych poprzez prowadzenie działań profilaktycznych celem nie dopuszczenia do ich degradacji, z zakazem zabudowy z wyjątkiem obiektów i infrastruktury technicznej na potrzeby służb leśnych,
- w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się lokalizację funkcji usługowo-produkcyjnej mając na uwadze potrzebę ochrony istniejącego środowiska przyrodniczego, a tym samym jakość produkcji rolnej,
- na gruntach rolnych zlokalizowanych poza obszarami zabudowanymi dopuszcza się lokalizację generatorów energii odnawialnej tj. np. elektrownie wiatrowe, biogazownie, mając na uwadze potrzebę ochrony istniejącego środowiska przyrodniczego, z przeprowadzeniem postępowania z zakresu ochrony środowiska - zgodnie z przepisami odrębnymi,

- dopuszcza się rozwój działalności gospodarczych związanych z obsługą rolnictwa i przetwórstwem rolno-spożywczym.

2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

Na działkach budowlanych przeznaczanych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i rezydencjonalną:

- minimalna powierzchnia działki pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną – nie mniej niż 800 m², w wyjątkowych sytuacjach, wynikających z lokalnych uwarunkowań dopuszcza się zmniejszenie tych wielkości nie więcej niż 20%
- maksymalna powierzchnia zabudowy jednej działki 50%;
- dachy:
 - w zwartej zabudowie nawiązujące do istniejących w sąsiedztwie,
 - w zabudowie rozproszonej a także w przypadku zabudowy rezydencjonalnej (na dużych działkach) – określenie geometrii dachu na etapie opracowania planu bądź decyzji o warunkach zabudowy,
- maksymalna wysokość zabudowy 10,0 m od poziomu terenu;
- wymóg wyznaczenia na terenie działki budowlanej, co najmniej jednego miejsca postojowego dla samochodu osobowego na rodzinę;
- zabudowa na jednej działce budowlanej powinna stanowić harmonijny zespół i nawiązywać do siebie architektonicznie;
- skala zabudowy powinna nawiązywać do istniejących w okolicy i nie może nad nimi dominować wielkością, z wyjątkami uzasadnionymi szczególnym położeniem.

Na nowych działkach budowlanych wydzielanych i przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniowo-rzemieślniczą:

- zachowania powierzchni każdej wydzielonej działki:
 - co najmniej 1500 m² – jeżeli wiąże się to z lokalizacją dodatkowych budynków warsztatowych bądź usługowych,
 - dopuszcza się podział na mniejsze działki (jeżeli nie występuje potrzeba lokalizacji innych budynków oraz w terenach skoncentrowanej zabudowy z zachowaniem ustaleń dotyczących obsługi komunikacji;

- maksymalna powierzchnia zabudowy jednej działki 70%;
- wymóg wyznaczenia na terenie działki budowlanej, co najmniej jednego miejsca postojowego dla samochodu osobowego na rodzinę, a dla handlu, innych usług lub rzemiosła w ilości wykluczającej potrzebę parkowania pojazdów na terenie przyległych dróg publicznych;
- zabudowa na jednej działce budowlanej powinna stanowić harmonijny zespół i nawiązywać do siebie architektonicznie;

Tereny wyłączone z zabudowy

- położone w pasach drogowych dróg publicznych, z tym że dopuszczenie budowy obiektów tymczasowych (np. kioski uliczne oraz pawilony sprzedaży ulicznej) wyłącznie w miejscach uzgodnionych z zarządem drogi;
- grunty rolne i leśne wymagające zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne poza obszarami dla których zamierza się sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, z wyłączeniem zabudowy związanej z produkcją odpowiednio rolną lub leśną,
- obszary leśne z wyjątkiem urządzeń i obiektów na potrzeby służb leśnych.

3. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

Ochrona przyrody

Problematyka ochrony przyrody regulowana jest ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92 poz. 880 z późn. zm.) Zgodnie z art. 2 tej ustawy ochrona przyrody polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i jej składników, a zwłaszcza:

- dziko występujących roślin lub zwierząt i grzybów,
- roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową,
- zwierząt prowadzących wędrowny tryb życia,
- siedlisk przyrodniczych,
- siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów,
- tworów przyrody żywej i nieożywionej oraz kopalnych szczątków przyrody nieożywionej oraz kopalnych szczątków roślin i zwierząt,
- krajobrazu,
- zieleni w miastach i wsiach,
- zadrzewień.

Celem ochrony przyrody jest m.in. utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów, zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów wraz z ich siedliskami, zachowanie bioróżnorodności, ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz edukacja ekologiczna.

Formy ochrony przyrody

Skuteczna ochrona przyrody wymaga określonych form, które w szczególności mają zapewnić możliwość zwiększonej ingerencji państwa w obszary objęte ochroną i możliwość zastosowania instrumentów administracyjnych i prawnych.

Natura 2000 to sieć obszarów chronionych, wyznaczonych na terenie państw Unii Europejskiej. Obszary te utworzono według wspólnych zasad, określonych w dwóch aktach prawnych, ustanowionych w 1979 i 1992 roku przez Komisję Europejską, mianowicie w Dyrektywie Ptasiej i Dyrektywie Siedliskowej. Głównym założeniem funkcjonowania systemu NATURA 2000 jest „ochrona przez zachowanie form użytkowania ziemi sprzyjającym chronionym wartościom”.

Obszar Natura 2000 może obejmować część lub całość obszarów i obiektów objętych formami ochrony przyrody, do których należą: parki narodowe, rezerwy przyrody, parki krajobrazowe, pomniki przyrody, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

„Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, typy siedlisk przyrodniczych oraz gatunki roślin i zwierząt, ze wskazaniem typów siedlisk przyrodniczych i gatunków o znaczeniu priorytetowym, wymagające ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000, a także kryteria i sposoby wyboru reprezentatywnej liczby i powierzchni siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin i siedlisk zwierząt do ochrony w formie obszarów Natura 2000, mając na uwadze zachowanie szczególnie cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej”. (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.).

W zakresie ochrony przyrody podstawowymi aktami prawnymi w UE są Dyrektywa Siedliskowa (dyrektywa Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory) i Dyrektywa Ptasia (dyrektywa Rady 79/409/EWG o ochronie dziko żyjących ptaków). Mają one na celu utrzymanie różnorodności

biologicznej państw członkowskich poprzez ochronę najcenniejszych siedlisk oraz gatunków fauny i flory na ich terytorium. Cel ten realizowany będzie m.in. poprzez utworzenie spójnej Europejskiej sieci ekologicznej pod nazwą Natura 2000, złożonej z tzw. Specjalnych Obszarów Ochrony (SOO), wytypowanych na podstawie Dyrektywy Siedliskowej i Obszarów Specjalnej Ochrony (OSO) wytypowanych na podstawie Dyrektywy Ptasiej.

W dniu 21 lipca 2004 roku Minister Środowiska wydał rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U.Nr 229, poz.2313).

Teren gminy Sośno - znajduje się poza obszarami sieci Natura 2000).

Rezerwat

„Rezerwat przyrody obejmuje obszary zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym, ekosystemy, ostoje i siedliska przyrodnicze, a także siedliska roślin, siedliska zwierząt i siedliska grzybów oraz twory i składniki przyrody nieożywionej, wyróżniające się szczególnymi wartościami przyrodniczymi, naukowymi, kulturowymi lub walorami krajobrazowymi” (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.)

Na terenie gminy Sośno znajduje się rezerwat leśny „Wawelno” - Zarz.MLiPD (MP nr 81 poz.466 z dn.29.10.1958r) o pow. 4,72 ha - Las liściasty z wiekowymi okazami dębu, jesionu, buku i stanowiskiem brekinii.

Park Krajobrazowy

„Park krajobrazowy obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju” (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.)

W północnej części gminy Sośno przebiega granica Krajeńskiego Parku Krajobrazowego - Aktualnie obowiązującym aktem prawa miejscowego jest rozporządzenie Wojewody Kujawsko-Pomorskiego nr 21 z dnia 12 września 2005 r. (Dz. Urz. Woj. Kuj. Pom. Nr 108, poz. 1875).

Obszary chronionego krajobrazu

„Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarzy ekologicznych”. (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.)

Na terenie gminy Sośno znajduje się Obszar Chronionego Krajobrazu Ozów Wielowickich - Aktualnie obowiązującym aktem prawa miejscowego jest rozporządzenie Wojewody Kujawsko-Pomorskiego nr 11/2005 z dnia 9 czerwca 2005 roku (Dz. Urz. Woj. Kuj. Pom. Nr 72, poz.1375).

Pomniki przyrody

“Pomnikami przyrody są pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzewa, krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyśka, skałki, jary, głązy narzutowe oraz jaskinie”. (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.)

Na terenie gminy Sośno znajdują się pomniki przyrody – zgodnie z Rozporządzeniem Wojewody Bydgoskiego nr 11/91 z dn. 1.07.1991 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody tworów przyrody na terenie województwa bydgoskiego [Dz. Urz. Woj. Bydg. Nr 15, poz. 120 z dnia 30.07.1991 r. z późn. zm.] objął ochroną 9 pozycji rejestrowych jako pomniki przyrody.

Użytki ekologiczne

“Użytkami ekologicznymi są zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej - naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płaty nieużytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce, siedliska przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, ich ostoje oraz miejsca rozmnażania lub miejsca sezonowego przebywania”. (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.)

Na terenie gmiyn Sośno znajdują się użytki ekologiczne – zgodnie z Rozporządzeniem Wojewody Bydgoskiego Nr 346/94 Wojewody Bydgoskiego z dnia 30.12.1994r. w sprawie uznania za użytki ekologiczne tworów przyrody na terenie województwa bydgoskiego [Dz. Urz. Woj. Bydg. Nr 1/95, poz. 3].

Poprawa środowiska i jakości życia mieszkańców wynika z założeń VI Programu działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska na lata 2001 – 2010. W Polsce, podstawowymi działaniami ukierunkowanymi na zdobycie ww. celu będzie:

- zwiększenie lesistości z 28,5% (2001rok) do 30% (2020 rok) a w dalszej perspektywie do 32 – 33%;

- włączenie wyznaczonych obszarów do europejskiej sieci NATURA 2000;
- ochrona terenów wodno-błotnych;
- poprawa stanu czystości wód powierzchniowych.

Poznanie zasobów przyrodniczych regionu jest niezbędnym warunkiem do określenia kierunków i form jego ochrony. Potrzeba inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sośno wynika z zapisów Programu Wykonawczego do II PEP, który wskazuje na konieczność wsparcia prac badawczych dotyczących stanu polskiej przyrody i bioróżnorodności oraz rozpoznania zagrożeń różnorodności biologicznej. Celem prac inwentaryzacyjnych jest dostarczenie informacji o środowisku przyrodniczym dla prac planistycznych (plany zagospodarowania przestrzennego) a jednocześnie rozpoznanie walorów środowiska. Uzyskane w ten sposób dane będą stanowić podstawę objęcia ochroną obszarów i obiektów o wysokich walorach przyrodniczych. Opracowania inwentaryzacyjne stanowić będą również cenną pomoc w kształtowaniu podstaw świadomości ekologicznej społeczności lokalnej.

Należy się również skupić na działaniach ukierunkowanych na wykształcenie spójności między istniejącymi terenami leśnymi szczególnie na obszarach rolniczych i miejskich oraz kształtowaniu systemu zieleni w oparciu o system wodny oraz bieżącej ochronie terenów cennych przyrodniczo i ochronie lasów.

Przewidywany kierunek rozwoju terenu może mieć istotny wpływ na jego walory przyrodnicze, ich degradację i przekształcanie.

Główne działania w zakresie ekopolityki to:

- a) Ekopolityka na terenie gminy winna zmierzać do maksymalnej ochrony systemu przyrodniczego i krajobrazowego, który tworzą obszary leśne, zieleni parkowa, zieleni śródpolna, zieleni hydrofilna obszarów podmokłych, zieleni niska terenów otwartych, wody powierzchniowe.
- b) Zalesieniami winny być objęte przede wszystkim obszary źródliskowe rzek i potoków oraz obszary wododziałowe, a także gleby niskich klas bonitacyjnych.
- c) W lasach gminy - istniejących lub tworzonych na drodze zalesień gruntów porolnych, wskazane jest wprowadzenie drzewostanów wielogatunkowych, w tym odpornych na działanie czynników degradujących atmosferę i

powierzchnię ziemi.

- d) W celu zapobieżenia nieskoordynowanym, jednostkowym działaniom realizacyjnym należy dążyć do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obejmujących tereny zgrupowań działek przeznaczanych pod zabudowę, a tereny pojedynczych działek wyłącznie w przypadkach koniecznych.
- e) Mając na względzie ponadlokalną wartość środowiska przyrodniczego, uznaje się za zasadne uzgadnianie planowanych działań inwestycyjnych w obszarze gminy, poza funkcją mieszkaniową i indywidualną rekreacyjną (w tym letniskową) z jednostkami odpowiedzialnymi za ochronę i kształtowanie środowiska.

Ze względu na konieczność poprawy lokalnych warunków aerosanitarnych – jak wykazano wyżej na ogół dość korzystnych – wskazane jest:

- a) instalowanie wysokosprawnych urządzeń do redukcji zanieczyszczeń w zakładach istniejących i projektowanych,
- b) położenie nacisku na program budowy centralnych źródeł ciepła,
- c) wprowadzenie kompleksowych działań modernizacyjnych związanych ze zmniejszeniem zużycia paliw,
- d) wymiana pieców na paliwo stałe na piece zużywające paliwo płynne (olej) lub gazowe.

4. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz.1568) przy sporządzaniu i aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się zagadnienia związane z ochroną zabytków i opieką nad obiektami zabytkowymi. W studium uwzględnia się problematykę dotyczącą ochrony zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru, zabytków znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków

oraz parków kulturowych. W studium ponadto ustala się strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują ograniczenia, zakazy i nakazy mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków, szczególnie określone ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub decyzjami o warunkach zabudowy i decyzjami o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

W myśl przepisów ochronie i opiece podlegają m.in.:

- zabytki nieruchome, takie jak krajobrazy kulturowe, układy urbanistyczne, ruralistyczne, zespoły budowlane, dzieła architektury i budownictwa, dzieła budownictwa obronnego, obiekty techniki, cmentarze, parki, ogrody i inne formy zaprojektowanej zieleni, miejsca upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;
- zabytki ruchome takie, jak; dzieła sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej;
- zabytki archeologiczne takie, jak; pozostałości terenowe osadnictwa pradziejowego i historycznego, cmentarzyska, kurhany, relikty działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej;
- nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej.

Formami ochrony zabytków, wynikającymi z przepisów, są;

- 1.wpis do rejestru zabytków
- 2.uznanie za pomnik historii
- 3.utworzenie parku kulturowego
- 4.ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Działalność służb konserwatorskich i planowania przestrzennego w zakresie ochrony i rewaloryzacji obiektów i zespołów zabytkowych opiera się przede wszystkim na rozpoznaniu i określeniu obszarów, które stanowią przedmiot ochrony konserwatorskiej, sprawowanej w oparciu o wytyczne konserwatorskie, znajdujące odbicie w studiach uwarunkowań, planach zagospodarowania przestrzennego, decyzjach o warunkach zabudowy i decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Podstawowym elementem wytycznych konserwatorskich jest ustalenie obszaru, podlegającego ochronie, a więc wyznaczenie stref ochrony konserwatorskiej.

Wyznaczenie stref odbywa się w oparciu o analizę stanu istniejącego, przekazów historycznych, kartograficznych i ikonograficznych.

Dla obiektów zabytkowych, zlokalizowanych na terenie Gminy Sośno, wyznaczono następujące strefy ochrony konserwatorskiej:

„A” – strefę pełnej ochrony konserwatorskiej

„B” – strefę ochrony konserwatorskiej

„W” – strefę ochrony archeologicznej

Zgodnie z art.22 ust.4 i art.143 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami Wójt Gminy prowadzi i uzupełnia gminną ewidencję zabytków.

Gmina Sośno posiada znaczne walory kulturowe. Na terenie gminy obowiązują następujące strefy ochrony konserwatorskiej:

- **Strefa „A”** - Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej obejmująca obszary szczególnie wartościowe, do bezwzględного zachowania. Wszystkie prace w obrębie strefy powinny być uzgadniane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
- **Strefa „B”** - Strefa ochrony konserwatorskiej obejmująca obszar podlegający rygorom w zakresie utrzymania zasadniczych elementów istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru w skali nowej zabudowy. Uzgadniane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków powinny być przebudowy obiektów zabytkowych, lokalizacje nowych obiektów, korekty układu przestrzennego.

Ponadto na terenie gminy Sośno występują zewidencjonowane stanowiska archeologiczne, objęte **strefą ochrony archeologicznej „W”**. W zakresie ochrony dóbr kultury na rysunku studium stanowiącym załącznik nr 4 wykazuje się obszary obejmujące zespoły obiektów i pojedyncze obiekty strefami ochrony konserwatorskiej „A” i „B”, oraz strefy ochrony archeologicznej „W”.

Wszystkie strefy ochrony konserwatorskiej oraz obiekty podlegające ochronie kulturowej na terenie gminy pokazano na planszy „Walory kulturowe”.

Dla terenów objętych strefami ochrony konserwatorskiej należy przyjąć zasadę bezwzględного przestrzegania obowiązków z nich wynikających.

WYKAZ ZABYTKÓW WEDŁUG KART EWIDENCJI ZABYTKÓW

LP	MIEJSCOWOŚĆ	STREFA	OPIS
1	Borówki	B	Zespół dworsko-parkowy z pozostałościami zabudowy folwarcznej – w granicach parku znajduje się cmentarz rodziny właścicieli majątku i cmentarz symboliczny
2	Dębiny	B B	Zespół wiejski: zabudowa murowana z k. XIX i pocz. XX w. (w ewidencji znajdują się: szkoła, domy nr 14, 19, 31) Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w 2 poł. XIX w.
3	Dziedno	B B B	Zespół wiejski: zabudowa drewniana i murowana z XIX i pocz. XX w (w ewidencji znajduje się dom nr 17) Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w XIX w. Zespół dworsko-parkowy z pozostałościami zabudowy folwarcznej – dwór zbudowano ok. 1860, rozbudowany w pocz. XX w, zabudowa folwarczna z pocz. XX w.
4	Mierucin	B B	Zespół wiejski z zabudową folwarczną (przekształcona o podzielona) – pozostałości zespołu folwarcznego obejmują budynki gospodarcze i mieszkalne, murowane z końca XIX w, obecni podzielone pomiędzy kilku właścicieli, pozostała zabudowa wsi – murowana z pocz. XX w. Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w 2 poł. XIX w.
5	Obodowo	B B B	Zespół wiejski: zabudowa z pocz. XX w. (w ewidencji znajduje się: zagroda nr 1, domy nr 2,4,10) Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w 2 poł. XIX w. Zespół budynków stacji kolejowej i wiadukt: XIX/XX w. Most kolejowy nad Sępolenką, zbudowany w 1909 r.
6	Obodowo-Ciosek	B B	Pozostałości zespołu folwarcznego Cmentarz ewangelicki, rodowy, 2 poł. XIX w.
7	Olszewka	B B	Zespół dworsko-parkowy z pozostałościami zabudowy folwarcznej, dawna gorzelnia, dwór zbudowano ok. 1870, przebudowany Cmentarz ewangelicki, rodowy, nieczynny, założony w 2 poł. XIX w.
8	Ostrówek	A i B B	Zespół dworsko-parkowy z pozostałościami zabudowy folwarcznej – dwór zbudowano w pocz. XX w. Zabudowania stacji kolejowej z ok. 1910 r.
9	Płosków	B B	Zespół wiejski: zabudowa murowana z końca XIX i pocz. XX w. (w ewidencji znajdują się: budynek dawnej szkoły, zagroda nr 1, domy nr 4/5, 6/8) Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w 1 poł. XIX w.
10	Przepałkowo	B	Zespół wiejski: zabudowa murowana z XIX i pocz. XX w. (w ewidencji znajduje się jedynie budynek dawnej szkoły)

		B A i B Rejestr zabytków Nr 133/A	Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w 2 poł. XIX w. Zespół dworsko-parkowy z folwarkiem – dwór zbudowano ok. 1870, rozbudowany w 1889 r, zabudowa folwarczna z 2 poł. XIX i pocz. XX w.
11	Rogalin	B Rejestr zabytków Nr 138/A B B	Zespół pałacowo-parkowy z zabudową folwarczną – pałac zbudowano w 1921 r. , park krajobrazowy z cmentarzem zabudowa folwarczna z pocz. 2 poł. XIX i pocz. XX w. Zespół Wiejski: zabudowa drewniana i murowana z XIX i pocz. XX w (w ewidencji znajdują się domy nr 4, 5 , 8, 19) Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w 2 poł. XIX w.
12	Rogalin - Dębowiec	B	Cmentarz ewangelicki, nieczynny założony w 2 poł. XIX w.
13	Roztoki	B B	Zespół wiejski; zabudowa drewniana i murowana z XIX i pocz. XX w. Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w 2 poł. XIX w.
14	Sitno	B A B	Zespół wiejski: zabudowa z XIX i pocz. XX w (w ewidencji znajdują się: zagroda nr 58, domy nr 9, 11, 28, 39, 59, 61, 62, 63) Kościół parafialny p.w. św. Józefa, dawny kościół ewangelicki, zbudowany ok. 1898 r. Cmentarz ewangelicki, założony w 2 poł. XIX w.
15	Skoraczewo	B B	Zespół wiejski: zabudowa drewniana i murowana z XIX i pocz. XX w. (w ewidencji znajdują się: zagroda nr 42, dom nr 40, chlew w zagrodzie nr 51 i budynek gospodarczy w zagrodzie nr 47) Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w 1 poł. XIX w.
16	Sośno	B A Rejestr zabytków Nr A/35 B B B	Zespół wiejski: zabudowa drewniana i murowana z XIX i pocz. XX w (w ewidencji znajdują się: zagrody nr 72, 82, domy nr 50, 64, 65, 78, 93, 94, 96, wiatrak holenderski – obecnie rekonstruowany) Zespół kościoła p.w. Niepokalanego Serca Marii, kościół zbudowany w latach 1897 i 1902 jako ewangelicki, pastorówka, budynek gospodarczy Zespół dworca kolejowego i wiadukt, zbudowane ok. 1910 r. Cmentarz rzym.-kat., dawniej ewangelicki, założony w 1 poł. XIX w. Cmentarz staro-luterański, nieczynny, założony w 2 poł. XIX w.
17	Szynwałd	B B	Zespół wiejski: zabudowa drewniana i murowana z XIX i pocz. XX w. (w ewidencji znajdują się: zagroda nr 61, domy nr 6, 7, 8, 12, 18, 20, 23, 42, 54) Cmentarz choleryczny (z ok. 1770 r.) i ewangelicki założony w XIX w., nieczynny
18	Tonin	B A B	Zespół wiejski: zabudowa murowana z XIX i pocz. XX w (w ewidencji znajdują się: szkoła, domy nr: 5, 6,, 11, 14) Kościół filialny p.w. św. Wojciecha, zbudowany w końcu XIX w. jako ewangelicki, Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w 2 poł. XIX w.

19	Toninek	B B	Zespół wiejski: zabudowa murowana z pocz. XX w. (w ewidencji znajdują się: zagroda nr 16, domy nr 11, 13, 21) Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w XIX w.
20	Tuszkowo	A i B	Zespół dworsko-parkowy z folwarkiem (2 poł. XIX – pocz. XX w) w parku cmentarz rodziny właścicieli majątku
21	Wąwelno	B A Rejestr zabytków Nr A.K.11a/27 6 B B A i B Rejestr zabytków Nr A/213/1-2	Zespół wiejski: zabudowa murowana z XIX i pocz. XX w. (w ewidencji znajdują się: zagroda nr 4, domy nr 5, 13, 19, 26, 31, 32, 41, młyn) Zespół kościoła p.w. śś Filipa, Jakuba i Marii Magdaleny kościół zbudowany z 1758 r. kaplica, brama-dzwonnica, ogrodzenie z bramką, plebania, cmentarz przykościelny Cmentarz parafialny, założony w 2 poł. XIX w. Cmentarz ewangelicki, nieczynny, założony w XIX w. Zespół pałacowo-parkowy z folwarkiem , pałac zbudowano w 1888 r.
22	Wielowicz	B A B	Zespół wiejski: zabudowa murowana i drewniana z XIX i pocz. XX w. (w ewidencji znajdują się: domy nr 9, 17, 21, 35, 43) Zespół kościoła p.w. św. Jakuba St. – kościół szachulcowy, zbudowany w 1747 r. Kaplica, dzwonnica, cmentarz przykościelny Cmentarz parafialny, założony w pocz. XX w, nieczynny
23	Wielowiczek	B B	Zespół wiejski: zabudowa murowana i drewniana z XIX i pocz. XX w. (w ewidencji znajdują się: zagrody nr 8, 11, domy nr 5, 6, 10, zespół młyna) Cmentarz ewangelicki, nieczynny założony w 2 poł. XIX w.

WYKAZ STANOWISK ARCHEOLOGICZNYCH OBJĘTYCH STREFĄ „ W „ OCHRONY ARCHEOLOGICZNEJ

LP	MIEJSCOWOŚĆ	NR STANOWISKA	RODZAJ STANOWISKA I CHRONOLOGIA
1	OLSZEWKO PRZEPAŁKOWO	10, 14, 15 9	Osadnictwo z epoki kamienia, z okresu rzymskiego, z wczesnego- i późnego średniowiecza
2	OBODOWO	20	Cmentarzysko kultury pomorskiej
3	OBODOWO	21, 22	Cmentarzysko kultury pomorskiej, ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego
4	OBODOWO	23, 24, 25	Osadnictwo kultury pomorskiej i wczesnośredniowieczne
5	OBODOWO	1, 26	Osadnictwo k.pomorskiej, wczesno- i późnośredniowieczne i nowożytnie
6	OBODOWO	2	Osada z wczesnego średniowiecza
7	OBODOWO	6	Osadnictwo mezolityczne, k.pomorskiej, wczesno- i późnośredniowieczne

8	OBODOWO	3	Osadnictwo mezolityczne, k.pomorskiej, późnośredniowieczne
9	OBODOWO	7	Osadnictwo k.pomorskiej, wczesnośredniowieczne i nowożytne
10	OBODOWO	11	Osadnictwo k.pomorskiej i nowożytne
11	DZIEDNO	3	Osadnictwo z okresu rzymskiego i nowożytne
12	DZIEDNO	4, 5	Osadnictwo k. Pomorskiej, wczesnośredniowieczne i nowożytne
13	DZIEDNO	11, 12	Osadnictwo mezolityczne, neolitycznej kultury pucharów lejkowatych , późnośredniowieczne i nowożytne
14	DZIEDNO	15, 16	Osadnictwo k.pomorskiej, z okresu rzymskiego, późnośredniowieczne i nowożytne
15	DZIEDNO	24	Osadnictwo z okresu rzymskiego
16	DĘBINY	8	Osadnictwo k.pomorskiej, z późnego średniowiecza i nowożytne
17	DZIEDNO	38	Osadnictwo z okresu rzymskiego i nowożytne
18	DZIEDNO	32,33,3441	Osadnictwo z okresu rzymskiego, z wczesnego- i późnego średniowiecza i nowożytne
19	DZIEDNO	31	Osadnictwo k.pomorskiej, późnośredniowieczne i nowożytne
20	DZIEDNO	42, 43	Osadnictwo z epoki kamienia, k. pucharów lejkowatych, k. Pomorskiej, z okresu rzymskiego, późnośredniowieczne i nowożytne
21	DZIEDNO	46	Osada z wczesnego średniowiecza
22	DZIEDNO	47, 48	Obozowisko z epoki kamienia, osadnictwo k. Pucharów lejkowatych, i nowożytne
23	SOŚNO	50	Osada późnośredniowieczna
24	SOŚNO	51	Obozowisko z epoki kamienia, osada późnośredniowieczna
25	DĘBINY	1	Osadnictwo k. pucharów lejkowatych, z okresu rzymskiego i z wczesnego średniowiecza
26	DĘBINY	5	Osada k. pomorskiej
27	DĘBINY	4	Osadnictwo k. pomorskiej i późnośredniowieczne
28	ZIELONKA	4	Cmentarzysko z wczesnego średniowiecza
29	DZIEDNO	54	Cmentarzysko k. pomorskiej
30	OBODOWO	29	Osadnictwo z okresu rzymskiego i późnośredniowieczne
31	WIELOWICZ	1, 2, 3	Obozowisko z epoki kamienia, osady średniowieczne
32	WIELOWICZ	5	Osada z okresu lateńskiego i rzymskiego i z późnego średniowiecza
33	WIELOWICZ	18, 19	Obozowisko z epoki kamienia, osada kultury amfor kulistych (neolit)
34	WIELOWICZ	30	Osadnictwo z okresu rzymskiego, z późnego średniowiecza i nowożytne
35	WIELOWICZ	40, 43, 44, 45, 50, 51, 52, 53, 54	Osadnictwo z okresu lateńskiego i rzymskiego, z późnego średniowiecza i nowożytne
36	WIELOWICZ	58, 59	Osady z wczesnego- i późnego średniowiecza i nowożytne
37	SZYNWAŁD	2, 3 , 4	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne

38	SZYNWAŁD	8	Osada nowożytna
39	SZYNWAŁD	9	Osada średniowieczna
40	SZYNWAŁD	12, 13	Osadnictwo k. amfor kulistych, późnośredniowieczne i nowożytne
41	PŁOSKÓW	1	Cmentarzysko k. Pomorskiej
42	PŁOSKÓW	2, 3	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
43	WIELOWICZEK	1, 2, 3, 4	Obozowisko z epoki kamienia, cmentarzysko k. pomorskiej, osady z późnego średniowiecza i nowożytne
44	ROGALIN	2, 3, 4	Osadnictwo kultury pucharów lejkowatych i średniowieczne
45	TONINEK	23, 24	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
46	SOŚNO	7, 8	Osadnictwo kultury łużyckiej i pomorskiej oraz nowożytne
47	SOŚNO	17, 34	Osadnictwo z okresu rzymskiego, z późnego średniowiecza i nowożytności
48	SOŚNO	37	Osada z późnego średniowiecza i nowożytności
49	SOŚNO	1, 35	Cmentarzysko k. pomorskiej, osada późnośredniowieczna i nowożytna
50	SOŚNO	32	Obozowisko z epoki kamienia, osadnictwo k. łużyckiej-pomorskiej i nowożytne
51	SOŚNO	36	Osadnictwo k. łużyckiej-pomorskiej, późnośredniowieczne i nowożytne
52	TONINEK	11, 12	Osadnictwo późnośredniowieczne i nowożytne
53	TONINEK	13	Osada nowożytna
54	TONINEK	16, 20	Obozowisko z epoki kamienia, osadnictwo k. łużyckiej-pomorskiej i nowożytne
55	TONIN	8	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
56	TONIN	11	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
57	TONIN	25, 26	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
58	TONIN	28	Obozowisko z epoki kamienia, osadnictwo średniowieczne i nowożytne
59	TONIN	29	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
60	TONIN	30	Osada nowożytna
61	TONIN	32, 34, 36, 37, 38, 39, 42	Osadnictwo z okresu lateńskiego i rzymskiego, średniowieczne i nowożytne
62	TONIN	33	Osada nowożytna
63	TONIN	40, 41	Ślad osadnictwa z epoki kamienia, osady nowożytne
64	TONIN	46, 49, 50	Osadnictwo z okresu lateńskiego i rzymskiego
65	TONIN	60, 61	Osadnictwo z okresu lateńskiego i rzymskiego, średniowieczne i nowożytne
66	TONIN	62	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
67	TONIN	65	Ślad osadnictwa z epoki kamienia, osadnictwo z okresu lateńskiego i rzymskiego, ślad osadnictwa nowożytnego
68	TONIN	1, 69	Osada neolityczna, cmentarzysko kultury pomorskiej
69	TONIN	71	Osada z okresu lateńskiego i rzymskiego
70	SKORACZEWO	19, 20, 21, 22, 23	Osadnictwo z okresu lateńskiego i rzymskiego i średniowieczne
71	SKORACZEWO	41, 44, 45	Obozowisko z epoki kamienia, osadnictwo średniowieczne i nowożytne
72	SKORACZEWO	47, 48, 49	Osadnictwo z okresu rzymskiego i nowożytne

73	SKORACZEWO WĄWELNO	60, 61, 63, 86	Obozowisko z epoki kamienia, osadnictwo z okresu lateńskiego i rzymskiego oraz średniowieczne
74	SKORACZEWO	65	Osada nowożytna
75	SKORACZEWO	66, 67, 69, 71	Osadnictwo z okresu lateńskiego i rzymskiego, średniowieczne i nowożytne
76	SKORACZEWO	74	Obozowisko z epoki kamienia, osadnictwo z okresu lateńskiego i rzymskiego, średniowieczne i nowożytne
77	WĄWELNO	33	Osada z okresu lateńskiego i rzymskiego
78	WĄWELNO	39	Osada k. amfor kulistych
79	WĄWELNO	41, 43	Osadnictwo neolityczne, wczesno- i późnośredniowieczne i nowożytne
80	WĄWELNO	42	Osadnictwo z okresu lateńskiego i rzymskiego, średniowieczne i nowożytne
81	WĄWELNO	50	Osada nowożytna
82	WĄWELNO	67, 68, 72, 73, 75	Obozowisko z epoki kamienia, osady nowożytne
83	TONINEK	1	Cmentarzysko k. pomorskiej
84	TONINEK	6	Osadnictwo k. pucharów lejkowatych, k. łużyckiej-pomorskiej, z okresu rzymskiego i nowożytne
85	WAWELNO	2	Osada k. łużyckiej-pomorskiej
86	WĄWELNO	3, 4	Obozowisko z epoki kamienia, osadnictwo k. łużyckiej-pomorskiej, osada z okresu rzymskiego, późnego średniowiecza i nowożytna
87	WĄWELNO	5	Osadnictwo z okresu rzymskiego, z wczesnego średniowiecza , późnośredniowieczne i nowożytne
88	WĄWELNO	7	Osada nowożytna
89	WĄWELNO	8	Osadnictwo z okresu rzymskiego i nowożytne
90	WAWELNO	1,9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 22	Obozowisko z epoki kamienia, osadnictwo neolityczne, k. łużyckiej-pomorskiej, wczesno- i późnośredniowieczne, nowożytne
91	WĄWELNO	19, 20	Osadnictwo k. łużyckiej-pomorskiej i wczesnośredniowieczne
92	WĄWELNO	24	Osadnictwo k. łużyckiej-pomorskiej i wczesnośredniowieczne
93	WĄWELNO	26	Osada k. łużyckiej-pomorskiej
94	WĄWELNO	27	Osada nowożytna
95	WĄWELNO	28, 29, 30	Obozowisko z epoki kamienia, osady nowożytne
96	WĄWELNO	31	Osada nowożytna
97	JASZKOWO	2	Osadnictwo z epoki kamienia, k. amfor kulistych i nowożytne
98	JASZKOWO	3	Osadnictwo k. łużyckiej – pomorskiej i wczesnośredniowieczne
99	JASZKOWO	7	Osady z okresu rzymskiego i wczesnego średniowiecza
100	JASZKOWO	9, 11	Obozowisko z epoki kamienia, osady późnośredniowieczne i nowożytne
101	JASZKOWO	10	Osada wczesnośredniowieczna
102	JASZKOWO	13	Osadnictwo k. łużyckiej, średniowieczne i nowożytne

103	JASZKOWO	14, 15	Osadnictwo z okresu rzymskiego, średniowieczne i nowożytne
104	JASZKOWO	1, 17	Osadnictwo k. łużyckiej-pomorskiej, wczesnośredniowieczne i nowożytne
105	MIERUCIN	2	Osada k. łużyckiej-pomorskiej
106	MIERUCIN	4, 5	Osadnictwo k. łużyckiej-pomorskiej, wczesnośredniowieczne i nowożytne
107	MIERUCIN	6	Osadnictwo k. łużyckiej-pomorskiej i nowożytne
108	MIERUCIN	7, 8	Obozowisko z epoki kamienia, osady późnośredniowieczne i nowożytne
109	MIERUCIN	12	Ślad osadnictwa z epoki kamienia, osada nowożytna
110	MIERUCIN	15	Ślad osadnictwa z epoki kamienia, osadnictwo z wczesnego średniowiecza i nowożytne
111	MIERUCIN	16, 17, 18, 21	Osadnictwo z epoki kamienia, k. pomorskiej, z okresu rzymskiego, późno średniowieczne i nowożytne
112	MIERUCIN	29	Obozowisko z epoki kamienia, osadnictwo k. łużyckiej , późnośredniowieczne i nowożytne
113	MIERUCIN	30	Osadnictwo z epoki kamienia, wczesnośredniowieczne i nowożytne
114	MIERUCIN	32	Osada k. Łużyckiej i ślad osadnictwa z wczesnego średniowiecza
115	SITNO	22, 23	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
116	SITNO	24	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
117	SITNO	6	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
118	TUSZKOWO	30,31	Osadnictwo z epoki kamienia, średniowieczne i nowożytne
119	TUSZKOWO	9, 10, 11, 29	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
120	TUSZKOWO	12	Osada nowożytna
121	TUSZKOWO	14	Osadnictwo z epoki kamienia, średniowieczne i nowożytne
122	TUSZKOWO	8	Osada nowożytna
123	TUSZKOWO	6	Osadnictwo z epoki kamienia, średniowieczne i nowożytne
124	TUSZKOWO	26, 27	Osada nowożytna
125	TUSZKOWO	36, 37	Osadnictwo k. Amfor kulistych i nowożytne
126	PRZEPAŁKOWO	14	Osadnictwo średniowieczne
127	PRZEPAŁKOWO	16	Osadnictwo średniowieczne i nowożytne
128	PRZEPAŁKOWO	17	Osadnictwo średniowieczne
129	PRZEPAŁKOWO	19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28	Osady średniowieczne i nowożytne
130	PRZEPAŁKOWO	34, 35, 36, 38, 39	Osady średniowieczne i nowożytne
131	PRZEPAŁKOWO	42	Osada nowożytna
132	PRZEPAŁKOWO	43	Osadnictwo kultury pomorskiej i z wczesnego średniowiecza
133	PRZEPAŁKOWO	44	Osadnictwo kultury pomorskiej i z wczesnośredniowieczne
134	PRZEPAŁKOWO	56	Osadnictwo z wczesnej epoki brązu i nowożytne
135	PRZEPAŁKOWO	64	Osadnictwo średniowieczne
136	PRZEPAŁKOWO	68	Osadnictwo neolitycznej kultury amfor kulistych i kultury pomorskiej

137	PRZEPAŁKOWO	69, 70	Osadnictwo z neolitu schyłkowego, kultury pomorskiej i nowożytnie
138	PRZEPAŁKOWO	71, 72	Osadnictwo kultury pomorskiej, średniowieczne i nowożytnie
139	PRZEPAŁKOWO	73	Osadnictwo z neolitu schyłkowego, kultury pomorskiej i nowożytnie
140	PRZEPAŁKOWO	74	Osadnictwo kultury pomorskiej i nowożytnie
141	PRZEPAŁKOWO	75	Osadnictwo średniowieczne
142	SZYNWAŁD	81	Osadnictwo średniowieczne
143	SZYNWAŁD	82, 83	Osadnictwo nowożytnie

Zgodnie z obowiązującymi ogólnie przepisami prawa wymaga się, aby każdy kto:

- a) przypadkowo znalazł przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem archeologicznym, jest obowiązany, przy użyciu dostępnych środków, zabezpieczyć ten przedmiot i oznakować miejsce jego znalezienia oraz niezwłocznie zawiadomić o znalezieniu tego przedmiotu właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, wójta gminy,
- b) w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, odkrył przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, jest obowiązany: wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot, następnie zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia, oraz niezwłocznie zawiadomić o tym Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, wójta gminy, a kontynuować prace zgodnie z uzyskaną decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Dla ochrony posiadanych zasobów kulturowych gmina winna przyjąć następujące zasady działania:

- a) Współpraca i koordynacja działań władz samorządowych celem stworzenia jednolitego programu działań w zakresie ochrony dóbr kultury.
- b) Tworzenie długofalowych projektów zagospodarowania obszarów o dużych wartościach kulturowych.
- c) Utworzenie kompletnej ewidencji obiektów (architektury, zabytków techniki, krajobrazów komponowanych, obiektów archeologicznych), o znacznych walorach zabytkowych.
- d) Czynne wspieranie przez Urząd Gminy działań zmierzających do utrzymania lub przywrócenia jak najlepszego stanu terenom i obiektom o wysokiej wartości

kulturowej lub zabytkowej wskazanym przez instytucje powołane do opieki nad zabytkami na danym terenie.

- e) Tworzenie planów rozbudowy infrastruktury w oparciu o konsultacje i opinie instytucji powołanych do opieki nad zabytkami na danym terenie.
- f) Kontynuacja form zabudowy tradycyjnej w zabudowie współczesnej.
- g) Tworzenie neutralnych pasów zieleni (filtrów) wokół zespołów o szczególnej wartości w oparciu o wyznaczone strefy ochrony konserwatorskiej.
- h) Zharmonizowanie tzw. małej architektury z istniejącymi formami zabudowy oraz prawidłowe wkomponowanie poszczególnych obiektów w obszary o dużych walorach krajobrazowo-kulturowych.
- i) przeciwdziałanie samowoli budowlanej.

5. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

5.1. Komunikacja

W zakresie komunikacji przyjęto następujące ustalenia:

1. Drogi publiczne w gminie ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie:
 - drogi krajowe
 - drogi powiatowe
 - drogi gminne
2. Drogi ze względu na wymogi techniczno - użytkowe mają następujące klasy:

Drogi krajowe	kategoria
droga krajowa nr 25 Bobolice – Bydgoszcz – Inowrocław – Konin – Ostrów Wielkopolski – Oleśnica	- klasa G /droga główna/

Drogi powiatowe	kategoria
nr 1137 C Obodowo – Wierzchucin Królewski	- klasa G /droga główna/
nr 1114 C Wałdowo – Olszewka	- klasa Z /droga zbiorcza/
nr 1132 C Sępólno Krajeńskie – Jastrzębiec	- klasa Z /droga zbiorcza/
nr 1133 C Więcbork – Wielowicz	- klasa Z /droga zbiorcza/
nr 1134 C Więcbork – Sośno	- klasa Z /droga zbiorcza/

nr 1135 C Wielowicz – Płosków	- klasa Z /droga zbiorcza/
nr 1140 C Sośno – Mroczka Las	- klasa Z /droga zbiorcza/
nr 1141 C Jastrzębiec – Wąwelno	- klasa Z /droga zbiorcza/
nr 1145 C Zabartowo – Wierzchucin Królewski	- klasa Z /droga zbiorcza/
nr 1113 C Włóścibórz – Przepałkowo	- klasa L /droga lokalna/
nr 1138 C Obodowo stacja PKP	- klasa L /droga lokalna/
nr 1139 C Dziedno – Sitowiec	- klasa L /droga lokalna/
nr 1146 C Wąwelno Łąsko Małe	- klasa L /droga lokalna/
nr 1147 C Sitowiec – Wąwelno	- klasa L /droga lokalna/
nr 1149 C Sośno – stacja PKP	- klasa L /droga lokalna/

Drogi gminne	kategoria
Nr 0556001 – 0556023	- klasa L /drogi lokalne/ ▪

-
- 3. Ulice leżące w ciągu drogi krajowej, dróg powiatowych i gminnych należą do tej kategorii co te drogi.
- 4. Szerokość dróg w liniach rozgraniczających powinna wynosić, co najmniej:

droga krajowa klasy G	- 25,0 m /jednojezdniowa/ - 35,0 m /dwujezdniowa
drogi powiatowe klasy G	- 25,0 m
drogi powiatowe klasy Z	- 20,0 m
drogi powiatowe i gminne klasy L	- 15,0 m

- 5. Przebudowa drogi krajowej nr 25 Bobolice – Sępólno Krajeńskie – Bydgoszcz – Inowrocław – Konin – Oleśnica do wymogów drogi klasy G – drogi głównej, dotycząca geometrii trasy i skrzyżowań, budowy, w zależności od potrzeb /ruchu lokalnego i pieszych/, utwardzonych poboczy, odnowy nawierzchni, ograniczenia dostępności do drogi i obsługi bezpośredniego otoczenia.

6. Przebudowa dróg powiatowych:
 - nr 1137 C Obodowo – Wierzchucin Królewski
do normatywnych parametrów techniczno-użytkowych przypisanych drodze klasy G /drodze głównej/
 - nr 1114 C Wałdowo – Olszewka
 - nr 1132 C Sępólno Krajeńskie - Jastrzębiec
 - nr 1133 C Więcbork – Wielowicz
 - nr 1134 C Więcbork – Sośno
 - nr 1135 C Wielowicz – Płosków
 - nr 1140 C Sośno – Mrocza Las
 - nr 1141 C Jastrzębiec – Wąwelno
 - nr 1145 C Zabartowo – Wierzchucin Królewski
do normatywnych wymogów przypisanych drogom klasy Z /drogom zbiorczym/
 - nr 1113 C Włóścibórz – Przepałkowo
 - nr 1138 C Obodowo stacja PKP
 - nr 1139 C Dziedno – Sitowiec
 - nr 1146 C Wąwelno Łąsko Małe
 - nr 1147 C Sitowiec - Wąwelno
 - nr 1149 C Sośno – stacja PKP
do wymogów przypisanych drogom klasy L /drogom lokalnym/
7. Przebudowa dróg gminnych: nr-y 020301C – 020318C do nawierzchni twardej i standardu dróg klasy L /dróg lokalnych/ oraz modernizacja i budowa na terenach zurbanizowanych ulic klasy L /ulic lokalnych/ i ulic klasy D /ulic dojazdowych/
8. Rozbudowa istniejącego układu dróg gminnych o kolejne drogi tej kategorii zaznaczone na rysunku „Studium”, przyczyni się do usprawnienia obsługi komunikacyjnej terenów gminy oraz wykształtowania nowych połączeń drogowych. Parametry techniczne nowych dróg należy dostosować do wymagań stawianych tej kategorii oraz założonej klasy techniczno-funkcjonalnej.
9. Rozwój urządzeń komunikacyjnych obsługujących intensywnie wzrastający ruch drogowy, przede wszystkim stacji paliw i parkingów przydrożnych, gwarantujących zaspokojenie popytu na usługi związane z obsługą samochodów i podróżnych /zaopatrzenie w paliwo, odpoczynek, gastronomia/. Przy drodze krajowej nr 25, drodze klasy G /drodze głównej/, najwłaściwszym rozwiązaniem,

w aspekcie ograniczonej dostępności, są miejsca obsługi podróżnych – MOP-y, tj. wielofunkcyjne stacje paliw z szerokim zakresem usług typu: parking, handel, gastronomia, hotel, zlokalizowane oddzielnie dla każdego kierunku ruchu.

10. Utrzymanie linii kolejowej znaczenia regionalnego nr 240 Złotów – Terespol Pomorski - Świecie, pod względem technicznym linii jednotorowej, niezelektryfikowanej pomimo zawieszenia przez PKP w latach 1990-95 przewozów pasażerskich i towarowych. Wg PKP linia ze względów ekonomicznych planowana jest do likwidacji i nie przewiduje się wznowienia przewozów.

Utrzymanie linii powinno być uzależnione od występowania potrzeb przewozowych realizowanych wspólnie przez PKP z samorządem wojewódzkim. Zawieszenie przewozów pasażerskich nie musi oznaczać likwidacji linii. Wg założeń i planów samorządu województwa wszędzie tam, gdzie będą występowały potrzeby przewozowe, przewiduje się uruchomienie nowoczesnych pojazdów /autobusów/ szynowych dla lokalnych przewozów pasażerskich /oraz ewentualnie turystycznych/.

W przypadku fizycznej likwidacji linii postuluje się przeznaczenie torowiska dla turystyki rowerowej.

11. Utrzymanie i dalsza modernizacja międzynarodowej drogi rowerowej R-1 łączącej kraje Europy zachodniej z krajami nadbałtyckimi. W gminie odcinek drogi rowerowej R-1 przebiega przez miejscowości: Tuskowo, Wąwelno i Mierucin.
12. Realizacja dróg /ścieżek/ rowerowych ponadlokalnych i lokalnych dla celów turystyczno-rekreacyjnych i umożliwiających dojazdy do pracy, szkół i usług, gwarantujących pełne bezpieczeństwo ich użytkowników.
13. Konieczna pełniejsza ochrona środowiska przyrodniczego i środowiska życia i pracy człowieka przed negatywnym oddziaływaniem dróg i kolei, realizowana poprzez budowę obejścia chronionej prawem alei dębowej oraz stosowanie prawidłowych rozwiązań urbanistyczno – przestrzennych, m. in. w zakresie zachowania odpowiednich linii zabudowy wynikających z przepisów szczególnych.

5.2. Gospodarka wodno-ściekowa

Ochrona wód musi być realizowana przez maksymalne ograniczenia zrzutów zanieczyszczeń (szczególnie substancji biogenych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych. Planowane rozwiązania przestrzenne w zakresie gospodarki ściekowej powinny uwzględniać:

- budowę komunalnych oczyszczalni ścieków wraz z budową zbiorczej kanalizacji sanitarnej i deszczowej eliminującej w maksymalny sposób indywidualne sposoby utylizacji ścieków sanitarnych i deszczowych;
- objęcie wszystkich obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni;
- dopuszczenie na obszarach przewidzianych do objęcia sanitarną kanalizacją zbiorczą, do czasu jej wybudowania, odprowadzenia ścieków do szczelnych szamb tylko jako rozwiązania tymczasowego;
- dopuszczenie docelowego indywidualnego oczyszczania ścieków w przydomowych oczyszczalniach tylko na obszarach, które z uzasadnionych ekonomicznie względów nie zostaną przewidziane do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, przy czym lokalizowanie oczyszczalni przydomowych musi być ograniczone do miejsc, na których odprowadzenie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych (szczególnie w obrębie stref ochronnych ujęć i zbiorników wód powierzchniowych i podziemnych);
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzenia ścieków opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczanie zgodnie z zobowiązującymi przepisami;
- zakaz rolniczego wykorzystania ścieków w strefach ochronnych ujęć i zbiorników wód powierzchniowych i podziemnych;
- dostosowanie, ze względu na ochronę wód podziemnych, lokalizacji nowych obiektów, szczególnie tych uciążliwych dla środowiska, dla struktur hydrogeologicznych;
- rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody.

W zakresie gospodarki wodno-ściekowej przyjęto następujące ustalenia:

1. rozbudowa wodociągu z Sośna do wsi Obodowo,
2. połączenie w pierścień wodociągu Wielowicz –Rogalin –Płosków - Wielowicz,
3. rozbudowa wodociągu Olszewka w kierunku północnym,
4. rozbudowa wodociągu Skoraczewo w kierunku zachodnim do wsi Sitno,
5. realizacja kolektorów tłocznych oraz przepompowni ścieków dla terenów, których system odprowadzania ścieków może być połączony z układem kanalizacji w Wąwelnie:
6. realizacja kolektorów tłocznych oraz przepompowni ścieków we wsi Dzedno i Dębiny w kierunku wsi Sośno,
7. realizacja kolektorów tłocznych oraz przepompowni ścieków we wsi Obodowo w kierunku wsi Sośno,
8. realizacja kolektorów tłocznych oraz przepompowni ścieków we wsi Olszewka, Przepałkowo, Szywnaład oraz Roztoki i Wielowicz w kierunku wsi Rogalin,
9. realizacja kolektorów tłocznych oraz przepompowni ścieków we wsi Sośno w kierunku wsi Rogalin,
10. realizacja kolektorów tłocznych oraz przepompowni ścieków we wsi Ostrówek i Tonin w kierunku wsi Wąwelno,
11. realizacja kolektorów tłocznych oraz przepompowni ścieków we wsi Jaszkowo w kierunku wsi Wąwelno,
12. realizacja kolektorów tłocznych oraz przepompowni ścieków we wsi Mierucin w kierunku wsi Wąwelno,
13. realizacja kolektorów tłocznych oraz przepompowni ścieków we wsi Tuskowo w kierunku wsi Wąwelno,
14. realizacja nowoczesnych indywidualnych biologicznych oczyszczalni ścieków w miejscowościach w których budowa systemu kanalizacji nie ma ekonomicznego uzasadnienia.

5.3. Melioracje

Na terenie gminy Sośno występują urządzenia Melioracji podstawowych:

- a) rzeka Krówka – przepływa przez miejscowości: Toninek, Tonin, Skoraczewo, Tuskowo,
- b) rzeka Orla - przepływa przez miejscowości: Szywnaład, Roztoki, Mierucin,

c) rzeka Pytlica przepływa przez miejscowość Mierucin.

Ww. rzeki są ujęte w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 2002 r. (Dz. U. Nr 16 poz. 149) w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących własność publiczną, istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa w stosunku do których prawa właścicielskie wykonuje Marszałek województwa . Należy stosować się do przepisów art. 27 ust. 1, art. 28, art. 29 Ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo Wodne (Dz. U. Nr 239 poz. 2019 z późn. zm.)

5.4. Elektroenergetyka

W zakresie energetyki przyjęto następujące ustalenia:

1. Utrzymanie przebiegu linii wysokiego napięcia 110 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec – Koronowo – Sępólno Krajeńskie, przebiegającej przez teren gminy, z możliwością jej modernizacji.
2. Utrzymanie dotychczasowego zasilania gminy liniami średniego napięcia z głównych punktów zasilania WN/SN zlokalizowanych w Sępólnie Krajeńskim i Runowie k/Więcborka.
3. Budowę nowych odcinków sieci rozdzielczej średniego i niskiego napięcia oraz stacji transformatorowych dla zasilania nowych inwestycji na terenie gminy; zasilanie każdej nowej inwestycji winno być poprzedzone wydaniem warunków technicznych zasilania przez odpowiednie służby energetyczne.
4. Modernizację, wymianę i realizację stacji transformatorowych oraz sieci średniego i niskiego napięcia na terenach zainwestowanych, wynikających z ich zużycia technicznego oraz ze zwiększonego obciążenia przez istniejące obiekty.
5. W ramach modernizacji sieci, sukcesywne wprowadzanie sieci kablowych niskiego napięcia na terenach zwartej zabudowy.
6. Sukcesywną wymianę stacji transformatorowych starszej generacji na stacje nowej generacji.

5.5. Ciepłownictwo

W zakresie ciepłownictwa przyjęto następujące ustalenia:

1. Docelowo zmianę paliw w indywidualnych i lokalnych kotłowniach, rozproszonych na terenie gminy, opalanych miałem węglowym i węglem na rzecz paliw ekologicznych, takich jak gaz płynny, olej opałowy, energia elektryczna.

2. W indywidualnych gospodarstwach i w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej, a szczególnie w nowych budynkach mieszkalnych zalecane stosowanie systemów grzewczych, preferujących paliwa eliminujące zanieczyszczenia atmosfery.

5.6. Gazownictwo

W zakresie gazownictwa przyjęto następujące ustalenia:

1. Budowę gazociągu wysokiego ciśnienia DN 250/150 relacji Nakło – Sępólno Krajeńskie z przebiegiem w południowo-zachodniej części gminy.
2. Docelowo gazyfikację gminy gazem ziemnym.

5.7. Telekomunikacja

W zakresie telekomunikacji przyjęto następujące ustalenia:

1. dalsze unowocześnianie sieci i urządzeń telekomunikacyjnych,
2. docelowo wymianę napowietrznych i kablowych linii telekomunikacyjnych na rzecz kabli światłowodowych,
3. sukcesywne zwiększanie liczby abonentów telefonicznych.

5.8. Obrona Cywilna

1. Przy projektowaniu wszystkich nowych i przebudowywanych obiektów należy zapewnić możliwość przystosowania oświetlenia wewnętrznego oraz zewnętrznego dla potrzeb obrony cywilnej,
2. Na terenach zwartej zabudowy mieszkaniowej należy projektować i realizować studnie publiczne - awaryjne dla zaopatrzenia ludności w wodę na wypadek unieruchomienia wodociągu komunalnego z zachowaniem warunków określonych w przepisach szczególnych,
3. Wszystkie zakłady pracy powinny przewidzieć zabezpieczenie, możliwości ukrycia przed zagrożeniami czasu pokoju i wojny najliczniejszej pracującej zmiany w zakładzie, a wszyscy mieszkańcy w ramach swoich domów mieszkalnych.
4. Dokumentacja projektowa, od której przepisy szczególne wymagają, uwzględnienia zagadnień obrony cywilnej, na każdym etapie jej opracowania podlega uzgodnieniu z odpowiednim organem ds. obronności.

7. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

1. realizacja inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej w celu poprawy standardów zamieszkania w istniejących zasobach oraz tworzenia warunków do dalszego rozwoju gminy,
2. realizacja inwestycji z zakresu infrastruktury społecznej,
3. sukcesywna modernizacja istniejących dróg gminnych,
4. realizacja spójnej sieci tras rowerowych,
5. działanie na rzecz rozwoju turystyki krajoznawczej poprzez wytrasowanie szlaków turystyki rowerowej, pieszej i wodnej w powiązaniu z siecią ponadlokalną,
6. przeciwdziałanie skutkom bezrobocia poprzez tworzenie prawa miejscowego sprzyjającego utrzymaniu i powiększeniu liczby miejsc pracy,
7. promocja gminy.

8. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1 /wypis z Planu Zagospodarowania Przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego (uchwalonego uchwałą nr XI/135/03 Sejmiku Samorządowego Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r.)/

1. przebudowa drogi krajowej nr 25 Bobolice – Sępólno Krajeńskie – Bydgoszcz – Inowrocław – Konin - Oleśnica do parametrów drogi klasy G – drogi głównej – zadanie nr 14
2. budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 250/150 relacji Nakło – Sępólno Krajeńskie – zadanie Nr 177.

Ponadto Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa zakłada opracowanie programu ochrony środowiska wraz z planem gospodarki odpadami dla obszaru woj. kuj. – pom., realizację programu zwiększenie lesistości i zadrzewień woj. kuj. – pom. w latach 2001-2020, opracowanie i wdrożenie planu ochrony Parków krajobrazowych oraz opracowanie i wdrożenie planu ochrony wszystkich rezerwatów.

9. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

Plany miejscowe należy sporządzać w każdym przypadku, gdy mają zastosowanie odrębne przepisy prawne, a przewidywane zmiany przeznaczenia nie są sprzeczne z wytyczonymi kierunkami zagospodarowania przestrzennego oraz nie będą stanowić zagrożenia dla sąsiednich terenów.

W studium nie wskazuje się obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² a także obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.

10. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

W granicach opracowania studium określono obszary stanowiące potencjalne tereny rozwojowe oraz tereny zainwestowane - wymagające uporządkowania, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego – granice obszarów wrysowano na rysunku studium w skali 1:10 000, stanowiącym załącznik graficzny nr 4 do niniejszego studium. Ponadto wskazano obszary w rolniczej przestrzeni produkcyjnej, na których dopuszcza się - poza obszarami zabudowanymi, lokalizację generatorów energii odnawialnej tj. np. elektrownie wiatrowe, biogazownie i in., dla których należy sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego w oparciu o stosowne uchwały rady gminy określające dokładne granice takich terenów. Ze względu na brak badań w tym zakresie, nie wskazuje się szczegółowych lokalizacji na rysunku studium. Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy mieć na uwadze konieczność ochrony istniejącego środowiska przyrodniczego oraz istniejącego zainwestowania – szczególnie terenów mieszkaniowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

11.OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Na terenie gminy nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych.

12.OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

Na terenie gminy nie wydano koncesji na wydobywanie kopalin. Prowadzenie wydobywania kopalin przez rolników, na podstawie uzyskanych koncesji, na terenach rolnych o niskiej klasie bonitacyjnej gleb jest możliwością pozyskiwania z tej działalności dodatkowych dochodów (dla rolnika jak i dla gminy). Ze względu na brak udokumentowanych złóż na rysunku studium nie wskazano takich terenów. Jednak dopuszcza się eksploatację kopalin pospolitych na podstawie koncesji geologicznych poza obszarami zabudowanymi z zachowaniem przepisów odrębnych, dla których należy sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego w oparciu o stosowne uchwały rady gminy określające dokładne granice takich terenów.

W świetle obowiązujących przepisów – Ustawa o ochronie przyrody na terenach objętych formą ochrony, zakazuje się m. in.:

- pozyskiwania skał, w tym torfu oraz skamieniałości,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu,
- likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych.

13.KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

Główne zadania dla rolnictwa sprowadzają się do:

- a) racjonalne wykorzystywanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej uwzględniające dostosowanie kierunków produkcji rolnej, technologii produkcji i poziomu jej intensywności do walorów przyrodniczych danego obszaru.
- b) wyłączenie z produkcji rolnej gruntów marginalnych o najniższej bonitacji i przeznaczenie ich do zalesień bądź pod inne zagospodarowanie pozarolnicze,
- c) promowanie środowiskowotwórczej funkcji lasów mającej na celu zrównoważoną

gospodarkę leśną i rolną, służącą, mieszkańcom i przyjazną, dla środowiska przyrodniczego,

- d) zwiększenie koncentracji i specjalizacji produkcji rolnej na terenach najbardziej przydatnych rolniczo, wyznaczenie priorytetowych kierunków lokalnej produkcji o największych szansach rozwoju,
- e) zwiększenie konkurencyjności lokalnych produktów rolnych poprzez wdrażanie nowych proekologicznych technologii jak również poprawa standardów sanitarnych i jakościowych w produkcji żywności oraz wspierania postępu technicznego i biologicznego w produkcji rolnej,
- f) poprawa jakości krajobrazu rolniczego na terenach wiejskich poprzez wzrost bioróżnorodności ekosystemów oraz większy udział zalesień, i zadrzewień śródpolnych w strukturze użytków rolnych,
- g) tworzenie możliwości prawnych do zmian w strukturze funkcjonalnej istniejących zagród rolniczych o niskiej produktywności,
- h) przeciwdziałanie dalszej degradacji i zanieczyszczeniu środowiska przyrodniczego (gleb) i wspieranie działań na rzecz rekultywacji gruntów,
- i) na gruntach rolnych zlokalizowanych poza obszarami zabudowanymi dopuszcza lokalizację generatorów energii odnawialnej tj. np. elektrownie wiatrowe, biogazownie i in., mając jednak na uwadze potrzebę ochrony istniejącego środowiska przyrodniczego, zgodnie z przepisami odrębnymi lub eksploatację kopalin pospolitych – jako źródeł dodatkowego dochodu zarówno dla rolnika jaki i gminy;

Główne zadania dla leśnictwa sprowadzają się do:

- konieczności zachowania trwałości lasów i ciągłości wykorzystania ich wielostronnych funkcji,
- poprawy stanu sanitarnego lasów,
- maksymalnego ograniczenia procesów degradujących środowiska leśne, zachowanie i odtworzenie osuszonych zbiorników śródleśnych i cieków,
- ograniczenie zrębów zupełnych.
- wskazane są zalesienia nieużytków i gleb niskich klas, wskazanych przy opracowaniu granicy polno-leśnej jak również dopuszcza się zalesienia pozostałych nieużytków i gleb niskich klas, spełniających wymogi przepisów szczególnych i odrębnych.

14. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (DZ. U. NR 41, POZ. 412 ORAZ Z 2002 R. NR 113, POZ. 984 I NR 153, POZ. 1271);

nie występują

15. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENÍ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

Na terenie gminy brak terenów wymagających rehabilitacji i rekultywacji.

16. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na rysunku studium wyznaczono teren PKP jako teren zamknięty.